

af denne Deel. I Thorshavn, Vestmanhavn, Kongshavn og Trangisvaag skulle forbiseilende Skibe ligeledes kunne udlosse eller indlade indtil 5 Commercelæster, mod Erlaggelse af Læsteafgift alene for det saaledes paagjældende Skibsrum.

Afgiften beregnes stedse efter danske Commercelæster, hvortil ogsaa de Maal, som fremmede Skibe ere ansatte til, beregnes efter de samme Regler, som med Hensyn til Havneafgifterne følges ved Toldstederne i Danmark.

§ 5.

Fremdeles skal ethvert Skib, som antrer i en færøisk Havn, erlægge 1 Rbd. i Ankerpenge, der som hidtil tilfalde Amtsskattikassen, og en Havneafgift af 5 Rbd.; dog skulle de Skibe, der beviislig kun søge Nodhavn, være fritagne for disse Afgifter.

§ 6.

Saa snart et Skib er indkommet i Havn og forinden Noget udloses af eller indlades i samme, har Skibsføreren at melde sig i Thorshavn hos Landfogden og i de øvrige Havne hos Sysselmannden, og at erlægge Læsteafgiften saavel for Indgaaende som for Udgaaende, hvilken sidste imidlertid tilbagebetales i Tilfælde af, at Skibet afgaaer ballastet, samt Ankerpenge og Havneafgift. Saa fremt den Skibsfører, der anløber en færøisk Havn, ei er forsynet med rigtige Skibspapirer, som navnlig indeholde Dplysning om Skibets Størrelse, samt med behørig Sundhedsattester, der gaae ud paa, at hverken Mæskinger, Kopper eller andre smitsomme Sygdomme herffe paa det Sted, hvorfra Skibet er affeilet, eller blandt Mandskabet, er den ommeldte Embedsmand, hos hvem Skibsføreren melde sig, berettiget til at anstille og navnlig underkaste Besætningen den fornødne Undersøgelse og Skibsføreren forpligtet til at holde sig de i den Anledning givne Forskrifter efterrettelig. Endvidere har Skibsføreren under sin Haand at meddele vedkommende Oppebørselsbetjent en Angivelse af generelt Indhold over Skibet, dets Drægtighed og Ladning, hvilken Angivelse af denne med Nummer, Datum, Skibs- og Skipper's Navn skal indføres i Regnskabsbogen og derefter som

Bilag med denne indsendes til Indenrigsministeriet. Dersom Oppebørselsbetjenten formener, at Læstedrægtigheden ei er rigtig angiven, kan han foranledige Skibet maalt, hvortil Landfogden uden Dphold skal træffe fornøden Foranstaltning. Imidlertid bliver Læsteafgiften at erlægge i Genhold til Skibspapirerne og Udlosning at tilstede. Saa fremt Maalingen giver det Resultat, at Læstedrægtigheden ei er større end den, Skibspapirerne udvise, afholdes Udgiften ved Maalingen af det Offentlige, men i modsat Fald af Skipperen, der da har at efterbetale det Manglende.

For den rigtig erlagte Læsteafgift saavel for Indgaaende som Udgaaende meddeler Oppebørselsbetjenten Skibsføreren Tilstaaelse, hvilken er Hjemmel for Skibsføreren til paa denne Rejse, inden han forlader Verne, at anløbe een eller flere af de andre Havne, uden paa ny at erlægge Læsteafgift ved Indgaaende eller Udgaaende. Ankerpenge og Havneafgift maa han derimod erlægge i hver Havn, han besøger.

§ 7.

Oppebørselen af Læsteafgiften, Ankerpenge og Havneafgiften overdrages i Thorshavn til Landfogden, der i det Hele paa det Offentlige Begne har Tilsyn med, at de Statskassen ved denne Lov tillagte Indtægter kommer den tilgode, hvorfor der indtil videre tilstaaes ham en aarlig Godtgjørelse af 300 Rbd., men i de øvrige Havne til vedkommende Sysselmænd, der indtil videre herfor tillægges 12 pCt. af det oppebaarne Beløb, hvorfor de hvert Kvartals Udgang aflægge Rigtighed til Landfogden.

Naar noget Skib, efter at have klaret i en af de i § 3 nævnte Havne, anløber et andet Sted, forevises Tilstaaelsen for den rigtig erlagte Læsteafgift for den der ansatte Dvarantaineopsynsmand, der ligeledes oppebærer Ankerpenge og Havneafgiften, og hvorfor der tilstaaes ham 1 Rbd. for hver Gang.

§ 8.

Fremmede Skibe af 15 Commercelæsters Drægtighed og derunder maa ikke benyttes til Vareførsel enten mellem forskjellige Steder paa Færøerne eller mellem disse Der og Danmark.